

při dobytčích vadách věc je vždy naléhavou a netrpí odkladu, tento důvod však dán jest zrovna tak dobře, jde-li o obchod jako jde-li o smlouvu pouze obecnoprávní.

Čís. 5139.

Poplatků za sepsání soukromých listin a odměny za přípravná jednání, související se sepsáním oněch listin, může se notář domáhati na straně pouze v řízení nesporném, nikoliv však pořadem práva. Lhostejno, z jakých důvodů strana vyúčtování neuznává.

(Rozh. ze dne 18. června 1925, R II 176/25.)

Žalující notář domáhal se na žalovaných zaplacení 112.996 Kč 08 h na poplatcích, příslušejících mu jako notáři za zhotovení disoluční smlouvy ve způsobu opce a protiopte a mezitimního ujednání pro žalované. Žalovaní namítli, že poplatky tyto jsou přemrštěné, to tím více, ježto žalobcova činnost se nevztahovala na znovuzřízení oněch listin, nýbrž pouze na přepracování listin zhotovených Drem D-em, advokátem ve Vídni, a uznali peněz 10.000 Kč za přiměřený. *Processus* i soud první stolice přiznal žalobci 51.000 Kč. *Odvolací* soud k odvolání obou stran zrušil rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu. *Důvody*: Dle ustanovení §u 179 not. ř. určí poplatky, činí-li strana odpor proti poplatkům notářem vyměřeným, soud první stolice v tom místě, kde je komora, slyšev druhou stranu a vyžádav si dle potřeby posudek notářské komory. Ustanovení toto má dle §u 184 not. ř. platnost také v příčině odměny, která notáři přísluší za sepsání listin soukromých. Ve smyslu uvedených předpisů dlužno tedy poplatky notáře určit v řízení nesporném a jest pořad práva za tímto účelem nepřipustný (viz rozhodnutí Glaser-Unger 4837). Žalobce ovšem tvrdí, že v tomto případě bylo žaloby zapotřebí, poněvadž žalovaní nepopírali pouze výši uplatňovaných poplatků, nýbrž také namítali, že se žalobcova činnost nevztahovala na znovuzřízení listin, nýbrž pouze na jejich přepracování a že dotyčná právní jednání vůbec k místu nepřišla. Nehledě však k tomu, že žalovaní namítka, že zmíněná právní jednání vůbec k místu nepřišla, uplatňovali pouze ve svém dopisu ze dne 30. ledna 1924, kdežto ji v další korespondenci a i ve sporu neuplatňovali, lze tuto okolnost zjistiti také v řízení nesporném pouhým nahlédnutím do listin, které žalovaní dle žalobcova tvrzení také podepsali. Také okolnost, že se nejedná o znovuzřízení listin, nýbrž pouze o přepracování listin zhotovených Drem D-em, dá se porovnáním dotyčných listin snadno zjistiti v řízení nesporném. Kdyby však nebylo možno zjistiti rozhodné okolnosti v řízení nesporném, musí zůstat vyhrazeno soudci nespornému, aby po případě dle §u 2 čís. 7 nesp. říz. poukázal strany na pořad práva. Pokud se však tak nestalo, jest nastoupení pořadu práva nepřipustné. Podle §u 42 j. n. a §u 240 odstavec třetí, 477 čís. 6, 478 a 494 c. ř. s. bylo z úřední moci vysloviti zmatečnost rozsudku a předcházejícího řízení a žalobu odmítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl žalobcovu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursu nelze přiznati oprávnění. Jak plyne ze žaloby a přednesu stran, jedná se ve sporu o poplatky žalujícího notáře za sepsání soukromých listin a o odměnu za přípravná jednání, související se sepsáním dotyčných listin. Uznal-li odvolací soud, že věc nepatří na pořad práva a žalobu proto odmítl, stalo se tak právem. Dotyčné poplatky a odměnu určití, vznesli-li strana proti jejich vyúčtování odpor, pokud se týče odepře-li jich zaplacení, náleží podle §§ 179 a 184 not. řádu soudu v řízení nesporném a pořad práva jest vyloučen. V tom směru nelze podle zákona míti pochybnosti a také rekurent s h'ediska zákona proti stanovisku odvolacího soudu právě uvedenému vlastně ničeho nenamítá. Rekurent poukazuje na povahu námitek žalované strany proti vyúčtování poplatků a odměny, tvrdě, že podle těchto námitek vyřízení věci v řízení nesporném bez odkázání na pořad práva nedalo se očekávati a že proto nastoupení pořadu práva bylo na místě. Než k tomu jest uvéstí, že zákon nerozeznává, z kterých důvodů strana vyúčtování notářských poplatků neuznává, a neponechává notáři nebo straně, oy podle povahy námitek volila buď pořad práva nebo řízení nesporné (§ 179 not. řádu). Rovněž poukaz rekurentuv k tomu, že jest nehospodárné nyní, když byla ve sporu věc probrána, odkazovati ji na řízení nesporné, nemůže stačiti k odůvodnění přípustnosti pořadu práva (§ 42 j. n., § 240 odstavec třetí, 477 čís. 6, 494 c. ř. s.).

Čís. 5140.

Poplatků za zhotovení závěti a za přípravná jednání s tím související může se notář domáhati na straně pouze v řízení nesporném, nikoliv však pořadem práva. Lhostejno, že a z jakých důvodů vznesla strana proti poplatkům odpor.

(Rozh. ze dne 18. června 1925, R II 181/25.)

Žalující notář domáhal se na žalovaném zaplacení 13.075 Kč poplatků, příslušejících mu jako notáři za zhotovení závěti žalovaného a jeho manželky. Žalovaný namítl, že poplatky jsou přemrštěné, to tím více, ježto žalobcova činnost se nevztahovala na znovuzřízení uvedených listin, nýbrž pouze na přepracování listin zhotovených Drem D-em, advokátem ve Vídni, a uznal peníz 5.000 za přiměřený. Procesní soud první stolice přiznal žalobci 11.000 Kč. Odvolací soud k odvoláním obou stran zrušil rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu z týchž důvodů jako v rozhodnutí čís. sb. 5139.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

O tom, že jde o věc na pořad práva nepatřící, nemůže býti vzhledem k ustanovení §§ 179 a 184 not. řádu pochybnosti. Jde o poplatky žalujícího notáře za zhotovení závěti žalovaného a jeho manželky, pokud